

VERS VLEES, UIT DE DIEPVRIES

Komische thriller in twee bedrijven

door

PIET KUYPER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VERS VLEES, UIT DE DIEPVRIES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PIET KUYPER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

SPELERS: (in volgorde van opkomst)

Joop de Boer - Ander half jaar geleden is hij baan, huis en vrouw kwijtgeraakt. Sindsdien leeft hij van de bijstand, vol wrok en met voldoende bier. Bij hem wordt het familie diner gehouden. Koken kan hij echter niet.

Marjolein de Boer - De oudste van de drie zussen. Zeer netjes en behouden. Probeert ondertussen wel alles te sturen en een mogelijk conflict tijdig te voorkomen.

Sophie de Boer - De middelste van de zussen. Zelden thuis. Reist overal heen of het nu voor werk of vakantie is. Verteld hier graag over. Gebruikt tablet of mobiel om zakelijk in weg te vluchten.

Rene de Boer - Geen moment laat hij gaan om zijn enorme zorg voor moeder te etaleren. Hij doet alles voor haar en de rest niets, in zijn ogen dan. Zijn verhouding met Joop is zeer gespannen. Maar wat wil je als jij je ontfermt over de ex van je bloed eigen broer.

Sanne de Boer - Het nakomertje van de familie, maar wat voor een. Vrijgevochten en recht voor haar raap betreed ze iedere situatie. Lak aan alles waar "moeten" voor staat, maar groot van hart. Heeft zwak voor situatie van Joop.

Borris - Russische Maffia, waar Joop zaken mee doet.

Dimitrov - Baas Russische Maffia, die snel geld van Joop wil zien.

Eefke - Vrouw van Rene. Ex van Joop. Zorgt voor de nodige spanning, en de climax.

DECOR:

De woonkamer van Joop. Vier hoog gelegen in een achterstandswijk.

Links voor de voordeur. Links midden deur naar badkamer/wc. Links achter inloop keuken. Hou het geheel eenvoudig, Joop is aan lager wal en leeft van de bijstand.

Midden achter deur naar balkon die op straat uit kijkt. Rechts achter diepvries met hangslot er aan. Koelkast staat er naast. Rechts midden deur naar slaapkamer. Rechtsvoor zithoek, met stoel, poef of kruk en laag tafeltje. Als het maar niet te veel ruimte in neemt.

EERSTE BEDRIJF

Joop: *(is bezig met koken, tenminste, doet een poging daartoe. Hij ziet er onverzorgd en opgefokt uit. Heeft fles bier binnen handbereik ter kalmering. Bladert verwoed door stapel e-mails om te achterhalen wat volgende stap in recept is. Ten einde raad gooit hij papieren achter zich. Pakt mobiel en verstuurd sms met glimlach. Gaat dan in iedere pan iets strooien wat hem goed dunkte. Telefoon gaat)* Met Joop...Ja, alles onder controle...Zeker, jouw recepten liggen hier eh, naast me. *(pakt er een van de vloer)* Zeker handig. *(leest voor)* Blancheer de bonen enkele voorzichtige vijf minuten, laat ze uitdruipen en voeg ze daarna toe aan de wok waar de gesnipperde ui met knoflook en de tot flinter dun gesneden reepjes spek al in zijn gefruut. Voeg daarna al roerend extra olijfolie van eerste persing toe *(doet scheut bier erbij)* en verfijn de smaak naar gelieven met peper en wok kruiden. *(gooit zakje erbij)* De aardappel puree zal in de tussen tijd zijn juiste smeug smaak bereikt hebben. Gebruik eventueel melk *(scheut bier erbij)* om dit nog iets te versterken in combinatie met kaneel. Dacht dat dit me wel aardig gelukt is tot zover...Alles in ovenschotel? Staat hier niet vermeld? Pagina vijf? *(zoekt verwoed)* Het zijn me dan ook niet een paar mails die je gestuurd heb...Ja, zal volgende keer vel voor vel in een map doen en alles nummeren...Hier heb ik hem. *(leest voor)* Na twee minuten wokken en regelmatig roeren gaan de bonen in ovenschotel met puree er boven op. Verwarm tijdig de oven tot 200 graden en...Oven? *(kijkt om zich heen in keuken)* Eh, zou het ook in de magnetron kunnen?...*(gepikeerd)* Ik gebruik een dergelijk ding nooit, hoe moet ik dan het verschil weten?...Ik maak er wel wat van...Daar zouden we het niet meer over hebben. Dit jaar was het mijn beurd, ik kook. Tot straks. *(hangt op)* Bemoeial. Ze eten maar wat de pot schaft. *(roert in de pannen)* Gezeur om niets. *(telefoon gaat)* Joop...Tuurlijk weet ik dat moeder zoutarm dieet heeft...Ja, komt goed. *(hangt op)* Zoutarm? Weer zo iets. Wat is nu zoutarm? *(pakt zoutpot en schud boven pan, geïrriteerd)* Een keer schudden twee keer...drie keer? *(dan valt deksel van pot, en zout overal over in)* Heb ik weer. *(probeert met lepel her en der wat af te schrapen)* Waarom moet dat mens zich ook over mee bemoeien. *(telefoon gaat)* Wat nu weer...Oh jij. Is het gelukt? ...Mooi man. Zijn we daar ook weer vanaf. Ik kom morgen wel langs, regelen we de rest...Wat? Ben je gek...*(doet voordeur open en kijkt op de vloer er achter)* Shit, had je op zijn minst niet even aan kunnen bellen?...Haast haast, ik heb ook haast. *(sleept lijkzak binnen)* Mijn

hele familie komt strak op bezoek. En nu? ...Dat dacht ik al. Ik kan de rotzooi opruimen. En bedankt. Werken jullie altijd zo?...Ja ja dat komt...Niet zo ongedurig, zeg. Volgende week heb ik het geld bij elkaar. (*hangt op*) Klootzak. Altijd dat gezeik over dat geld. (*kijkt om zich heen*) Waar laat ik zo snel...(telefoon gaat, neemt op) Joop...Je bent er al? (*kijkt vanaf balkon en steekt hand op*) Hoi, Marjolein,.. Natuurlijk. (*nerveus zoekend waar lijkzak te laten*)...Dat is mooi. Lift is kapot trouwens...Ik eh, ben met het vlees bezig...Haast vooral niet. (*hangt op*)...Shit shit shit...(net als hij lijkzak vast heeft gaat telefoon weer) Wat heeft ze nu weer te zeuren (*met verdraaide stem*) Kun je alsjeblieft toch niet komen helpen? De tassen wegen zo zwaar. Kom echt niet alleen die trap op. (*roept naar telefoon*) Nee, ik kom niet. Je draagt je rotzooi zelf maar omhoog. Ik ben niet...(ziet dan wie er belt) Oh. (*neemt op*) Wat moet je nu weer?...Ik werk er aan...Dat zeg ik toch, volgende week heb ik het bij elkaar...Vrijdag al?...Maar ik had een week om te betalen...Doe mijn best.(*hangt op*) Zit ook nooit eens mee. (*pakt brief uit broekzak. Leest in gedachten met glimlach. Ziet dan rook uit de pan komen*) Oeps. (*stopt brief in keukenschort, snelt naar keuken en kijkt in vlees pan*) Nee nee nee...niet nu niet nu...(verbrand hand aan pan die hij er vanaf haalt) ...au au. (*deurbel gaat*)...klote. (*pakt lijkzak beet met twee handen*) Au (*sleep met een hand zak naar diepvries, die hij van slot haalt. Deurbel gaat weer. Marjolein belt aan, ongedurig*) Ik kom er aan. Bijna klaar. (*met veel moeite weet hij de zak er in te proppen en deksel dicht te krijgen*)

Marjolein: (*klopt op deur*) Joop, ben je daar?

Joop: Moment, moment. (*raap nog wat papieren bij elkaar veeg snel wat zout weg. Doet dan open, bekaf*) Hoi...kom binnen.

Marjolein: (*op en top chique gekleed. Nette tas, en twee zware tassen met spullen bij zich*) Laat ze alsjeblieft die lift snel repareren, geen doen dit met zulke tassen die trap op.

Joop: Je bent vroeg.

Marjolein: Beter op tijd dan over tijd. Waar is je kapstok? (*doet jas uit*)

Joop: Geef maar, leg ik wel in de slaapkamer.

Marjolein: Wat ruikt het hier vreemd? Toch niets met het eten hoop ik?

Joop: Nee, ehh de burens hadden de barbecue aangestoken op hun balkon.

Marjolein: Met dit weer?

Joop: Snap ik ook niet. (*af slaapkamer*)

Marjolein: Jas niet opvouwen. Gewoon hangen alsjeblieft. Hekel aan

kreukels in mijn kledij.

Joop: (*vanuit kamer*) Komt goed.

Marjolein: (*haalt ijs uit tas*) Heb ijs meegenomen. Is er nog plaats in jouw diepvries?

Joop: (*weet niet hoe snel hij er bij moet zijn*) Dat gaat niet. Kapot. (*doet ongezien slot er op*)

Marjolein: Kapot? Het groene lichtje brand. Dan vriest hij toch?

Joop: Dacht ik ook, maar was dus niet zo. Kon alles weggooien.

Marjolein: En al die groenten die ik je gegeven heb om in te vriezen dan?

Joop: Ja eh, sorry. Bedorven.

Marjolein: Mooi is dat. En dit ijs?

Joop: (*pakt aan*) Past wel in vriesvak van koelkast. (*doet deze open en we zien alleen maar bier staan*)

Marjolein: Joop! Dit kan toch niet. Waar is de frisdrank?

Joop: (*doet ijs in vriesvak*) Oh, moest ik dat halen?

Marjolein: Tuurlijk. En de witte wijn, die staat toch wel koud hoop ik? (*kijkt*)

Joop: Staat daar. (*wijst naar keuken*)

Marjolein: Witte wijn serveer je koel. Dat weet je toch? (*pakt wijn*)

Joop: Kan niet overal tegelijk aan denken.

Marjolein: Wat is hier in vredesnaam gebeurd? (*wijst op zout*)

Joop: Oh, daar ging 'n beetje naast.

Marjolein: Wat doet die braadpan van het vuur?

Joop: Gewoon...

Marjolein: (*kijkt in pan*) Jemig, wat is hier mee gebeurd?

Joop: Was even met wat anders bezig en toen...

Marjolein: (*laat op vork een stuk zwart vlees zien*) Je moet er bijblijven, hoe vaak heb ik dat niet gezegd.

Joop: Ja eh, wat heb je niet gezegd.

Marjolein: Ik had het nog onderstreept, iedere minuut draaien en er bij blijven.

Joop: Sorry hoor, koken is niet mijn beroep. Dan maar vegetarisch.

Marjolein: Vegetarisch? Ons jaarlijkse familie diner zonder vlees? Dat nooit. Haal mijn jas.

Joop: Hoef je niet gelijk boos te worden. (*af slaapkamer*)

Marjolein: Dat zou iemand eens vaker op je moeten worden. Moet je deze zwijnen stal eens zien.

Joop: (*op met opgevouwen jas*) Is het weer niet goed genoeg voor mevrouw?

Marjolein: Zo kan je toch met goed fatsoen je familie niet ontvangen? Ruim die keuken op en doe wat vrolijks aan. Je lijkt wel 'n zwerver.

Ik ga vlees halen. Heb gelukkig nog een fricandeau staande, gebraden en al. Als of ik het voelde aan komen.

Joop: Je doet maar wat je niet laten kunt. (*gooit jas*)

Marjolein: Ik zei, niet opvouwen. Oh, had ik mijn zin maar doorgezet. Zat ik me nu niet vierhoog in 'n achterbuurt zorgen te maken om ons jaarlijks familie diner.

Joop: Of het bij jouw beter was geweest. Zeven gangen menu, en nog honger hebben als je naar huis gaat.

Marjolein: Anderhalf jaar geleden leefde jij ook nog zo. Waren zeven gangen nog niet eens genoeg. En nu er tegen aan trappen? Jij zet nu die dwarse kop van je recht, en zorg dat je de rest van het eten ook niet verpest. Zet anders alles maar uit. Maak ik het strak wel af. (*af voordeur*)

Joop: (*zet alles uit, gooit vlees in afvallemmer, doet haar na*) Zorg dat je de rest van het eten ook niet verpest. (*pakt bier*) Ze moest eens weten wat zij allemaal al verpest heeft. Nooit is het goed, altijd moet het beter. (*gaat op diepvries zitten*) En wie steel de show straks weer met 'n geweldig stuk vlees? Twintig e-mails sturen voor 'n diner. Om de vijf minuten bellen. Durf te wedden dat ze het er om deed. Zaai verwarring en heers. (*bier leeg, wil nieuwe pakken, komt van diepvries af en...*) Wacht eens. Mij voor lul willen zetten. Daar is ze op uit. En zij dan met de eer er vandoor gaan. Wacht eens, ze willen vlees? (*kijkt naar diepvries*) Dan krijgen ze vlees. Verser dan vers. (*trekt stekker uit diepvries en duwt deze naar de keuken. Pakt mes en bijl en doet schort voor, diepvries open en leeft zich uit op wat er in zit*) Zullen we nog wel eens zien wie er straks voor schut staat met haar gebraden fricandeau. (*komt vanachter diepvries met homp vlees, zit onder bloed*) Joops verse biefstuk. (*gaat het fijn hakken en doet het in pan, telefoon gaat*) Met Joop....(*vrolijk*) Ha Sanne, onderweg?...Mooi, goed te horen dat je komt... Iets verlaat? Maakt niet uit. Ik ben ook nog niet klaar...Tot straks. (*hangt op*) Nog lang niet klaar. (*terug naar keuken, zet diepvries op zijn plek, deurbel gaat paar keer snel achter elkaar*) Ja ja ik hoor het wel. (*doet bebloed short uit en in afvallemmer*) Die is wel erg snel terug. (*twijfelt waar bijl en mes te laten, dan maar in diepvries die hij op slot doet*) Nee, dat kan nooit. (*veegt handen schoon*) Wie is er nu weer te vroeg. (*doet deur open, niemand. Doet deur dicht en...staat dan stil. Staart even voor zicht uit en kijkt om naar deur. Doet deur langzaam open en kijkt naar de vloer. Schrikt, ijsbeert even al mompelend. Trekt lijkzak naar binnen en deur dicht. Pakt telefoon en belt*) Met mij, wat doet die zak hier voor mijn deur?...Weet je niet? Wie weet het dan wel? ...Doe dat. (*hangt*

op en pakt bier. Mompelt wat. Telefoon gaat) Ja...wat? Hij twijfelde? Hoe, hoe kun je over zo iets twijfelen? ...Omdat er 'n andere bij liep die er op leek? Mijn hoela. Ik was toch duidelijk geweest? ...Zijn eerste keer, jemig, heb ik weer. Dacht dat jullie al jaren in het vak zaten. Wanneer kom je deze halen?...Wat?. Waar laat ik deze...*(deurbel gaat)* Shit, daar heb je ze al... Mijn familie, lul. Die komen eten. Weer je in wat voor problemen jij me brengt...Zal best. Maar ik betaal er maar voor een, en pas over twee weken. *(hangt op)* Wat 'n amateurs. Over zo iets twijfel je toch niet? *(deurbel gaat weer)* Als ik zeg die dood dan...zit ook nooit eens mee. *(sleept ondertussen lijkzak naar slaapkamer, komt terug en doet deur open)*

Sophie: *(stapt vermoeid binnen met reiskoffers. Gekleed als zakenvrouw)* Wat 'n reis was dat. Ik ga zeker 'n klacht in dienen. Zelden een dergelijk slechte vlucht gehad. Begon al met twee uur vertraging in New York vanwege slecht weer. Dan hoop je op 'n rustige vlucht, lekker onderuit in de eerst klas, slapen. Een en al turbulentie. Wat kwam ik brak uit dat vliegtuig. Moest ik nog wat afgeven op het hoofdkantoor, je kent dat wel. Bla bla bla. Heb maar 'n taxi genomen hierheen, trein zag ik echt niet zitten. Leuk je weer eens te zien trouwens. Hoe gaat het? Heb je al werk gevonden?

Joop: Wat klusjes links en rechts.

Sophie: Mooi, het begin is er. Kun je dit ook weer snel achter je laten. Hier hoor jij toch niet te wonen. De taxichauffeur durfde amper te stoppen. Ik ben gelukkig wel wat gewoon. Vorig week in Rio de Janeiro nog een sloppenwijk bezocht. Wat 'n armoede.

Joop: Wist niet dat jullie aan liefdadigheid deden?

Sophie: Die buurt gaat tegen de vlakke. Ligt vlak tegen ons kantoor aan. Veel te groot contrast. Gaan we 'n wijk voor de middenklas neerzetten. *(ploft in stoel)* Ben kapot.

Joop: Wil je iets drinken? Wijn?

Sophie: Doe maar water. Wijn aan boord was niet je van het. Voel hem nog steeds in mijn hoofd. Mag ik anders even van je bed gebruik maken?

Joop: Tuurlijk, slaapkamer is daar.

Sophie: Even mijn ogen dicht.

Joop: *(beseft dat de zak er ligt)* Oh, eh. Moet je jezelf anders niet eerst even wat opruisen. Word je hoofd helder van. *(neemt haar mee naar badkamer)*

Sophie: Misschien wel goed idee.

Joop: Hier is de badkamer. Handdoeken liggen in bovenste la.

Sophie: Dank je.

Joop: *(snel naar slaapkamer en sleept lijkzak er uit en brengt deze naar balkon. Deurbel gaat. Na even, weer)*

Sophie: *(uit badkamer)* Joop, deurbel gaat?

Joop: *(vanaf balkon en vanachter gordijn)* Ben bezig. Doe jij anders even open.

Sophie: Oké. *(doet open)* Ha Rene.

Rene: *(komt binnen gekleed als ambtenaar. Heeft akte koffer bij zich)*

Hallo Sophie. *(begroet haar)* Geinig dat jij open doet. Is hij er niet?

Sophie: Moest nog wat doen. Op zijn slaapkamer.

Rene: Toch wel wakker hoop ik?

Sophie: Ja dat wel.

Rene: Valt ook weer mee. Hoe is het met jou?

Sophie: Goed, goed. Nog wat moe van de reis uit New York.

Rene: Ja ik ken dat. Gisteren nog bij moeder geweest in Deventer.

Hele reis.

Sophie: Hoe gaat het met haar?

Rene: Naar omstandigheden redelijk.

Sophie: Zal leuk zijn haar straks weer te zien.

Rene: Ze komt niet.

Sophie: Komt niet? Maar het ging toch redelijk met haar?

Rene: Naar omstandigheden. Maar die zijn niet goed.

Sophie: Oh, dat is wel jammer. Moet ik er maar snel op bezoek gaan morgen.

Rene: Laat mij eerst dan even bellen. Soms wil ze niemand zien.

Sophie: Haar eigen dochter toch wel?

Rene: *(sarcastisch)* Zo, dus hier gaan we strak heerlijk met de familie eten. *(ziet geen tafel)* Bord op schoot zeker?

Sophie: Hij zal toch wel ergens 'n tafel hebben?

Rene: Zal wel zo'n uitklap camping tafel worden ben ik bang.

Sophie: Dat was in zijn vorige huis heel wat beter. Mooie oud eiken tafel stond daar. Goh, wat was dat 'n prachtig ingericht huis.

Rene: En toen kocht hij nog 'n huis en nog een en toen woonde hij hier. Wat voor een onaangename geur hangt hier trouwens? Frisse lucht kan geen kwaad. *(doet deur naar balkon open)*

Joop: Au. *(horen we schreeuw geven)* Help help.

Rene: Joop?

Sophie: Joop! *(er heen met Rene)* Wat doe je daar?

Joop: Even luchten, nu goed?

Sophie: Pak mijn hand. Strak val je naar beneden.

Joop: Hou je nooit.

Rene: Pak mijn hand dan.

Joop: Rene? Gooide jij die deur open zeker?

Rene: Moet je dat hok van je vaker luchten.

Joop: Dat maak ik zelf wel uit.

Sophie: Pak onze handen vast, trekken we je omhoog. Een twee, drie, trekken...pfft, zo. (*weer op met Rene*) Leuk begin van familie diner.

Rene: Zeg dat wel.

Joop: (*zien we kijken waar evt. lijkzak gebleven is*)

Sophie: (*ziet hem over reling hangen*) Je gaat toch weer niet springen?

Joop: Nee, ben wat kwijt? (*gehaast voordeur uit*)

Sophie: Nu lust ik wel 'n wijn. (*pakt fles uit keuken*)

Rene: Cola zou wel smaken. (*kijkt in koelkast*) Hoe verassend, alleen bier. Zie jij daar cola?

Sophie: Nee, alleen wat sap.

Rene: (*pakt uit tas drie blikjes cola*) Was er op voorbereid. (*twee in koelkast en een samen met ijsblokjes in glas*)

Sophie: Jullie gaan weer niet de hele avond lopen emmeren hoop ik.

Rene: Als hij gewoon doet, doe ik dat ook.

Sophie: Ik hoop het. Als het zo als vorig jaar wordt ben ik gelijk weg.

Rene: Moeder was daar ook erg van ontdaan. Wat ik allemaal niet heb aan moeten horen. Wekenlang. Zelfs gisteren begon ze er nog over.

Sophie: (*kijkt op mobiel en tikt bericht*) Leuk, zaken doen met Amerikanen. Maar als onze dag voorbij is zijn zij nog volop aan het werk.

Rene: Zet je hem toch uit?

Sophie: Sta ik morgen op straat. De ochtenden zijn rustig, dat is dan weer het voordeel.

Marjolein: (*op via openstaande deur met vlees*) Hallo, jullie zijn er. Leuk (*begroet beiden*) Goede vlucht gehad?

Sophie: Heel slecht. Begon al met twee uur vertraging in New York vanwege slecht weer. Hoop je op 'n rustige vlucht, heerlijk onderuit in de eerst klas, slapen. Een en al turbulentie.

Marjolein: Ach wat vervelend.

Sophie: Wat kwam ik brak uit dat toestel.

Marjolein: Alles goed met Rene?

Rene: Met mij wel, maar met moeder niet.

Marjolein: Hoezo niet?

Rene: Ze komt niet, ze is ziek?

Marjolein: Zo klonk ze van de week nog niet door de telefoon.

Rene: Was er gisteren nog, en toen ging het niet goed.

Marjolein: Wat erg.

Rene: Ze verheugde zich er zo op iedereen weer eens te zien.
Marjolein: Wij ook. Wat was er trouwens met Joop? Waarom rende hij de trap af?
Rene: Heeft iets van balkon laten vallen.
Sophie: En bijna zichzelf. Viel net zowat vier hoog naar beneden van dat balkon.
Marjolein: Nee!
Sophie: Kon zich nog net vastgrijpen aan spijlen van de reling. Moesten hem met zijn tweeën omhoog hijsen.
Marjolein: Hoe kom dat zo gebeuren?
Sophie: Rene deed balkondeur open, hij stond er net achter.
Marjolein: Hoe kon je dat nu doen? Botert toch al niet tussen jullie.
Rene: Hoe moest ik weten dat hij er achter stond? (*tegen Sophie*) Jij zei dat hij op zijn slaapkamer was.
Sophie: Dat vermoede ik.
Marjolein: Lekker begin. Wees alsjeblieft voorzichtig, je weet hoe hij is.
Rene: Had je het net moeten ruiken hier, ging zowat over mij nek toen ik binnen kwam.
Marjolein: Hij had het vlees aan laten branden.
Rene: Het zal weer eens niet. Waarom moest het nu met alle geweld hier? Hij is zo labiel als wat. Koelkast vol bier zegt genoeg.
Sophie: En wat nu? Wil wel normaal eten graag. Geen zin in weer zo'n vreselijke vliegtuig maaltijd.
Marjolein: Komt helemaal goed. Net thuis vlees wezen halen. Heerlijke gebraden fricandeau.
Rene: We hadden het in ieder geval beter bij jou kunnen houden.
Sophie: Waarom is daar niet voor gekozen dan?
Rene: Heb jij die hele discussie dan niet meegekregen?
Sophie: Weet je wat ik allemaal aan mijn hoofd heb? Vlieg maandelijks de halve wereld rond voor mijn werk.
Marjolein: Moeder wilde het zo. Het was Joop zijn beurt en ze wilde hem niet passeren. Hij zou dan wel over de klap heen zijn.
Sophie: In een maand je werk, huis, vrouw en gehele kapitaal vaarwel moeten zeggen. Daar ben je toch niet zo even boven op.
Rene: Dit zag je toch aan komen. Heeft nog niet eens werk.
Sophie: Hij doet wel wat klusjes zei die net.
Rene: Ben ik benieuwd wat voor klussen dat zijn. Hier in huis doet hij in ieder geval niets. Wat 'n bende. Hij zinkt telkens verder af. Volgend jaar kunnen we hem ophalen bij het Leger des Heils.
Marjolein: Echt verwerkt heeft hij het nog niet. Arme Joop.
Rene: Zijn eigen schuld.

Sophie: Komt Eefke trouwens?

Rene: Misschien. Moest plots weg vanmorgen.

Sophie: Niets ernstigs hoop ik?

Rene: Vriendin met problemen thuis. Als het mee zat kwam ze nog.

Marjolein: Zou wel leuk zijn, toch? (*bel gaat, doet open*)

Sophie: (*tegen Rene*) Of durft ze niet?

Rene: (*reageert niet*)

Marjolein: (*kijkt Sophie bedenkelijk aan*)

Sanne: (*binnen in vrolijke kledij*) Hallo, sorry dat ik wat laat ben.
(*begroet iedereen*)

Marjolein: Geeft niet. Hoe gaat het?

Sanne: Ja goed. Beetje hectisch de laatste tijd. Maar hoofdzakelijk leuke dingen.

Sophie: Vertel, we hebben elkaar zo lang niet gezien.

Sanne: Komt straks wel. Eerst wat water. Verrek van de dorst.

Sophie: Nadorst zeker.

Sanne: Onder andere.

Sophie: Waarom ben je niet meer langs gekomen in Puerto Rico?

Sanne: Weet je hoe duur die tickets zijn?

Sophie: Geen idee, het werk betaalt ze voor me. Maar wel jammer, was zo gezellig en heerlijk weer. Prachtig eiland trouwens. En knappe mannen.

Sanne: Voor 'n nacht zijn ze vast allemaal knap. Met Rene alle goed?

Rene: Zo zijn gangetje.

Sanne: Zelfde als vorig jaar dus, maar dan jaar ouder. Heb nog wat leuks voor moeder meegenomen. Misschien kunnen we het met zijn allen geven. (*wil het pakken*) Haar twintig jaar oude koffiezetmachine ging toch van de week kapot.

Rene: Moeder komt niet.

Sanne: Hè? Komt ze niet?

Rene: Ze is ziek.

Sanne: Kan niet.

Rene: Toch is het zo.

Sanne: Was gisteren nog bij haar en toen was ze kip lekker.

Rene: Hoe laat was dat?

Sanne: Voor ik ging werken, rond tien uur.

Rene: Ik was er na mij werk en toen zag ze er echt niet goed uit.

Sanne: Ach wat jammer. (*pakt telefoon*) Bel haar gelijk op.

Rene: Ze zal al wel slapen. Laat haar maar even met rust.

Sanne: Nu al slapen? Volgens mij gaat ze nooit zo vroeg naar bed.

Rene: Als iemand het weet ben ik dat toch wel denk ik. Ben niet voor niets haar mantelverzorger.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto